

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: R. A., narozený dne X
bytem X
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 3. 1. 2023 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 7. 2022 č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně snížil podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), žalobci od 10. 8. 2022 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a s posouzením svého zdravotního stavu v posudku ze dne 15. 12. 2022 č.j. LPS/2022/1052-NR-PRH-CSSZ. Odkázal na námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, kde poukazoval na to, že byl opakovaně ujišťován pracovníci správního orgánu, že se mu invalidní důchod snižovat nebude, následně však obdržel prvostupňové rozhodnutí, které bylo podáno na poště dne 3. 8. 2022. Pozdní odeslání přípisu, na který bezprostředně navazuje termín výplaty důchodu, znemožnilo žalobci po čtyřměsíční snaze situaci ovlivnit, následně si zřídil datovou schránku. Nesouhlasil s lékařským posudkem, žalobce není způsobilý k samostatnému bytí a už vůbec ne k žádnému zaměstnání, tolik operací, zákroků a nemocí, které v posledních letech prodělal, nemá pro normálního jedince obdoby, jeho opatrovník zajišťuje veškerou péči o žalobce. V prvostupňovém posudku MUDr. Š. nebyly zohledněny zprávy psychiatra MUDr. D. Není možné, aby od doby posledního posudku MUDr. K. z roku 2016 došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobce, ba naopak, jeho pracovní schopnost je reálně nulová. Požadoval, aby mohl být přítomen při jednání komise, která bude vypracovávat posudek pro soud, požadoval přezkoumání napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná poukázala na úpravu dle § 56 odst. 1 písm. e) a písm. c) a dále § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. S ohledem na námitky žalobce proti posouzení jeho zdravotního stavu navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. K přání žalobce být přítomen u jednání komise uvedla, že na základě ust. § 8 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. lze zdravotní stav pojištěnce posoudit i jen na základě lékařské dokumentace, jeho osobní účast na vyšetření tedy není nutná, bude záležet na posudkové komisi, zda bude na účasti žalobce trvat. **Žalovaná pro případ, že posudkovou komisí bude zjištěno, že žalobce není invalidní ve třetím stupni, navrhla, aby byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná, jinak ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky zdravotního posouzení žalobce.**

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl od 21. 3. 2014 uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně, od 14. 11. 2014 uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně, v posudku ze dne 7. 3. 2019 č.j. LPS/2018/1941-JZM_CSSZ MUDr. K. bylo shledáno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %, platnost posudku do 30. 11. 2021.
6. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 21 č.j. LPS/2021/2021-JZM_CSSZ ze dne 13. 4. 2022 (tj. prvostupňový posudek) MUDr. Š. žalobce trpí organickou depresivní poruchou, která je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, začala

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

se projevovat v roce 2013 a progreduje, neurologický nález zlepšen, jde o úbytek kognitivních funkcí, středně těžká deprese, jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 60 %, tato hranice nebyla dle § 3 a 4 Vyhlášky změněna, den změny stupně invalidity je 13. 4. 2022, je invalidní ve druhém stupni invalidity, z funkčního hlediska jde o postižení těžké, s výrazným odklonem od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí.

7. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 23. 7. 2022 správní orgán I. stupně snížil žalobci výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 10. 8. 2022, podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. Vycházel přitom z prvostupňového posudku ze dne 13. 4. 2022, dle kterého je žalobce od 13. 4. 2022 invalidním ve druhém stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %.
8. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, ve kterých nesouhlasil s posouzením jeho zdravotního stavu, namítal, že jeho pracovní schopnost je reálně nulová, doložil lékařské zprávy včetně zprávy MUDr. D. ze dne 23. 5. 2022.
9. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 13. 12. 2022 č.j. LPS/2022/1052-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěla posudková lékařka ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1d) přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, změna stupně invalidity je ke dni 13. 4. 2022, doba platnosti posudku do 31. 12. 2023. Posuzující lékařka shledala, že jde depresivní poruchu středně těžkou až těžkou s mírným poklesem kognitivních funkcí na úroveň maximálně LMR, není referována žádná hospitalizace v psychiatrických zařízeních od 3/2013, v posouzení je přihlédnuto k četným komorbiditám, zejména k podvaze s nezjištěnou příčinou, k plicní sarkoidóze, k ankylozující spondylartritidě. Nelze hodnotit dle položky 1e), neboť se nejedná o těžkou poruchu myšlení, kdy rezervní kompenzační mechanismy mozku jsou zcela vyčerpány a byla by přítomna dezintegrace a krizový stupeň poruchy, pro hodnocení dle 4d) nejsou splněna všechna kritéria, přičemž pro tuto položku je stanoveno rovněž hodnocení 60 %. Oproti předchozím posouzením došlo ke zlepšení zdravotního stavu, kognitivní deficit je nyní lehkého stupně, zlepšen proti psychologickému vyšetření z roku 2015, kdy byl přítomen středně těžký deficit, bylo referováno zlepšení lehké ventilační obstrukční poruchy při nasazení Combairu, revmatologické onemocnění je bez známek periferních artritid, bez elevace zánětlivých parametrů, hmotnost klienta je dlouhodobě nízká, ale stabilní. Byly zohledněny též zprávy, které žalobce doložil k námitkám.
10. V napadeném rozhodnutí ze dne 3. 1. 2023 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobce pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 13. 12. 2022, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala, Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

posudek potvrdil závěry prvostupňového posudku, pracovní schopnost poklesla o 60 %, námitkám nebylo vyhověno. Odkázala na příslušnou právní úpravu (§ 26 a § 39 odst. 2 písm. c), § 38 a § 56 odst. 1 písm. e), b) a c) a dále § 41 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb.), vzhledem k tomu, že i po přezkoumání zdravotního stavu činí míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 60 %, kdy ke změně stupně invalidity došlo od 13. 4. 2022, dospěla k závěru, že byly splněny podmínky pro snížení stupně invalidity ze třetího na druhý, námitky žalobce neshledala důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. K projednání dané věci nařídil soud jednání, které se konalo dne 12. 4. 2024, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce setrval na svém stanovisku, uvedl, že jeho zdravotní stav se nelepší, má člověka, který se o něj stará, má problémy s páteří a prodělal řadu operací. Žalovaná setrvala na svém stanovisku, s ohledem na závěry Posudku MPSV ponechala rozhodnutí úvaze soudu.
13. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
14. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
15. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).*
16. Podle § 41 odst. 3 věty první zákona č. 155/1995 Sb. *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.*
17. Podle § 3 Vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).

18. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
19. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
20. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 17. 10. 2023, evidenční číslo SZ/2023/1778-PH-10 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
21. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. JUDr. J. Š., Ph. D., další lékař: MUDr. T. M. s odborností psychiatrie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze spisové dokumentace ČSSZ, ze soudního spisu včetně doložených lékařských nálezů, posuzovaný byl k jednání komise přizván, ale omluvil se, dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti, žalobce nebyl jednání komise přítomen, nebyl s posudkovým závěrem seznámen. Dle výroku k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu druhého stupně, šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého pracovního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, doba platnosti 31. 12. 2028, změna od 29. 9. 2022. V Posudku MPSV je popsána anamnéza žalobce včetně pracovní anamnézy, kdy naposled pracoval jako pracovník v přímé péči na 50 hod. týdně v letech 2001 – 2014, též pracoval jako sanitář, v současnosti nepracuje. Je uveden diagnostický souhrn, dále jsou shrnuty posudkově významné lékařské nálezy od roku 2014 včetně zpráv MUDr. D. ze dne 23. 5. 2022 a 29. 9. 2022, MUDr. M. ze dne 9. 6. 2022 a 26. 9. 2022 a MUDr. F. ze dne 14. 6. 2022 (kdy na některé z nich bylo poukazováno v námitkách) a zprávy MUDr. N. ze dne 29. 9. 2022. V posudkovém zhodnocení komise shrnula historii uznání invalidity žalobce, který byl od 14. 11. 2014 uznán invalidním ve třetím stupni invalidity, shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla organická depresivní porucha. Postižení posuzovaného bylo hodnoceno podle kapitoly V., položky 1d) přílohy k Vyhlášce, s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60%, k navýšení dle § 3 odst. 1 a 2 Vyhlášky neshledala důvod, konstatovala invaliditu druhého stupně. Konstatovala, že již samotné zařazení do položky 1d) bylo maximalistické, uvažovala dokonce i o položce 1c), Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

hodnota poklesu však byla legislativně určena jako 60%. Konstatovala, že i míra projevu postižení, tedy depresivní poruchy, dosahovala v dokumentaci i střední tíže (viz zpráva psychiatra ze dne 23. 5. 2022), vedle zprávy psychiatra ze dne 29. 9. 2022, kde byla shledána středně těžká až těžká porucha, nebyla ani podstatněji měněna medikace, šlo o maximalistické posouzení, natož aby byla naplněna položka 1e), která odpovídá zvlášť těžké formě postižení, nebylo možné hovořit o krizovém stupni poruchy, neodpovídala tomu medikace a nebyly zjištěny hospitalizace na psychiatrii. Komise vyhodnotila, z jakých důvodů jiné diagnózy žalobce (plicní sarkoidóza, vertebrogenní obtíže, ankylozující spondylitida, postižení jícnu, arteriální hypertenze, kloubní postižení, chlopenní vada a další) nemohou vést k vyššímu hodnocení a nepřesahují základní onemocnění. Komise se podrobně vyjádřila k posudkovým zhodnocením ze dne 2. 12. 2014 a 7. 3. 2019, a dále k námitkovému posudku ze dne 13. 12. 2022, kdy hodnocení dle kapitoly V. položky 1d) přílohy k Vyhlášce považovala za naprosto maximalistické, již v rámci této položky je hodnoceno i se zohledněním poruchy intelektu, lékař v námitkovém posudku adekvátně vyhodnotil, že položka 4d) kapitoly V. nebyla dostatečně naplněna. Komise se však odlišila od námitkového posudku ohledně data změny stupně invalidity, které stanovila na 29. 9. 2022, a to dle lékařské zprávy, kdy byl posuzovaný vyšetřen, a to jak neurologem, tak psychiatrem (se závěrem depresivní fáze středně těžká až těžká, převážně těžká), zároveň byla k tomuto datu doložena i zpráva z psychologie, obsah těchto zpráv komise uvedla v posudku, dle komise se jedná o maximalistické posouzení. Komise rovněž zvolila delší platnost posudku do 31. 12. 2028, a to i při maximalisticky zvolené položce rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

22. Žalobce k posudku uvedl, že se jeho zdravotní stav nelepší, žalovaná k posudku neměla námitek.
23. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu NSS uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
24. Soud považuje shora uvedený Posudek PK MPSV za dostatečný a přesvědčivý, komise v něm podrobně popsala posudkově významné lékařské zprávy a jejich obsah, podrobně se vyjádřila k hlavnímu postižení žalobce a rovněž vyhodnotila, proč další diagnózy žalobce nemohly vést k příznivějšímu posudkovému závěru, komise vzala v potaz též lékařské zprávy, na které žalobce poukazoval v námitkovém řízení. Posudková komise hodnotila zdravotní postižení žalobce shodně jako prvostupňový i námitkový posudek dle kapitoly V., položky 1d) přílohy k Vyhlášce, které definuje těžké postižení s výrazným odklonem od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí, s mírou poklesu pracovní schopnosti 60 %. Komise však na rozdíl od předchozích posudků stanovila odlišně datum změny stupně invalidity ze třetího na druhý stupeň, a to ke dni

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

29. 9. 2022 (nikoli tedy ke dni 13. 4. 2022), vycházela přitom z lékařských zpráv z psychiatrie a z neurologie z tohoto dne, jejichž obsah v posudku popsala. Komise tak srozumitelně zdůvodnila, proč se v tomto směru od předchozích posudků odchýlila. Komise tak sice potvrdila závěr předchozích posudků, že došlo ke snížení stupně invalidity ze třetího na druhý, nicméně až ode dne 29. 9. 2022. Napadeným rozhodnutím však byla žalobci snížena výše invalidního důchodu již od 10. 8. 2022. Napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť k tomuto datu nebyly splněny podmínky pro snížení výše invalidního důchodu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb.
25. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude žalovaná vycházet z Posudku MPSV, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
26. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy ve věci úspěšnému žalobci žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. dubna 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.